

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 3231/2020
27.04.2021. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Звездане Лутовац, председника већа, Драгане Маринковић и Бранка Станића, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Драгана Стаменковић, адвокат из ..., против тужених ББ и ВВ из ..., чији је заједнички пуномоћник Булић Никола, адвокат из ..., одлучујући о ревизији тужених, изјављеној против пресуде Вишег суда Нишу Гж 3064/19 од 14.02.2020. године, у седници одржаној 27.04.2021. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија тужених изјављена против пресуде Вишег суда Нишу Гж 3064/19 од 14.02.2020. године.

Образложење

Правноснажном пресудом Вишег суда Нишу Гж 3064/19 од 14.02.2020. године, преиначена је пресуда Основног суда у Нишу П 524/19 од 18.07.2019. године, тако што је усвојен тужбени захтев и наложено туженима да тужиоцу омогуће издвајање водомерног места у заједничкој водоводној шахти, која се налази у североисточном делу дворишта странака, у Ул. ... у ..., на к.п. бр. ... КО ..., ..., која шахта је димензија 100 x 120 цм, и дубине 170 цм, а удаљена је 0,5м од улазне капије, а ако то добровољно не учине, има се сматрати да су дали сагласност за издвајање водомерног места и да тужиоцу за потребе његовог другог спрата омогуће несметано коришћење водовodne инсталације од водовodne шахте до породичне стамбене зграде тужиоца и туженог ВВ, а да тужени ВВ омогући тужиоцу несметано коришћење водовodne инсталације кроз своје приземље и први спрат. Тужени су обавезани да тужиоцу накнаде трошкове поступка од 105.206,00 динара.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену тужени су изјавили ревизију због погрешне примене материјалног права.

Испитујући дозвољеност ревизије у смислу члана 410. став 2. тачка 5., у вези члана 479. став 6. и 403. став 2. тачка 2. Закона о парничном поступку ("Службени гласник РС" бр. 72/11... 55/2014), Врховни касациони суд је нашао да ревизија није дозвољена.

Одредбом члана 468. став 1. ЗПП, прописано је да се споровима мале вредности сматрају спорови у којима се тужбени захтев односи на потраживање у новцу који не прелази динарску противвредност 3.000 евра по средњем курсу НБС на дан подношења

тужбе. Одредбом члана 479. став 6. ЗПП, прописано је да против одлуке другостепеног суда којим је одлучено у спору мале вредности ревизија није дозвољена.

Тужба ради чинидбе поднета је 28.07.2016. године, а вредност предмета спора означена у тужби износом од 2.500,00 динара и поступак је вођен по правилима о спору мале вредности.

Како је побијаном другостепеном пресудом одлучено у спору мале вредности, у коме је према члану 479. став 6. ЗПП искључено право на изјављивање ревизије, то ревизија тужених није дозвољена.

Иако је побијаном одлуком преиначена првостепена пресуда, нема места примени одредбе о дозвољености ревизије из члана 403. став 2. тачка 2. ЗПП, јер се наведена одредба примењује само када је у примени општи режим допуштености овог правног лека, али не и у споровима у којима је посебном одредбом овог закона или посебним законом, одређено да ревизија против одлуке у тој врсти спорова није дозвољена.

На основу члана 413. ЗПП одлучено је као у изреци.

**Председник већа-судија
Звездана Лутовац,с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић